

IUBIRE PESTE MARI SI TARI

Cosma

Cânt iară depărtarea și sufletu-ți senin,
De tine și văzduhul
Mereu este prea plin.

Nici vântul,nici pământul
Nici dorul cel amar
Nu pot să ne despartă...
Asta să-ți fie clar!

Și când în noaptea rece
Adorm cu tine-n gând
Fiorul mă petrece:
Veni-vei în curând?

Distanța e prea mare
Și ochii-mi lăcrimează,
Privesc prelung în zare...
Un gând mă-nviorează:

Și lunile și anii se duc
Nu mai rămân,
Dar eu cu tine-n suflet
Mereu voi să apun.

Ești soarele amiezii,
Ești luna între stele,
Ești focul ce îl voi...
Mereu numai noi doi.

Ești tu stelele care
In ochii-mi se rotesc,
Ești omul și pe care
Mereu voi să-l privesc!

Fi-voi mereu cu tine,
Chiar de vei fi departe
Ești luna ce străluce
In fiecare noapte!

Tu ești departe-n lume,
Dar cerul înstelat,
Te va aduce-acasă,
El,Cel ce mi te-a dat!

Și ochii-mi puri,albaștri,
Nu lacrimi or vărsa
Ci numai bucuria
Pe care mi-o voi da!

Fie că- frig sau ceață
In gândul meu rămâi
Tu-mi aduci bucuria,
Ești visul cel dintâi.

Ești raza dimineții
Ce noaptea o desparte
Tu dai farmecul vieții:
Cu tine nu e moarte!

Doar gândul că la mine
Te vei întoarce-n vară
Mă face ca să rabd...
Și viața nu-I amară!

Și-acum rămâi cu lucru-ți
Și fă-l cu sârguire,
Văd verdele naturii
In ochii-ți de iubire!